

ARCHIVE COPY

Please return.

Second Class
Postage Rate
Paid at
New York, NY

Համայնքային Արքեպիսկոպոսի Արևելահայ Թեոփ. Ազգային Առաջնորդարան
A Publication of the Prelacy of the Armenian Apostolic Church of America

Volume XV, Number 9 — March 1993

This April Let Us Plant Trees.

Plant a Tree in Armenia (see page 2)

With the cooperation of Armenia's Ministry of Agriculture and Forestry, the Eastern Prelacy of the Armenian Apostolic Church of America, plans to plant 200,000 trees in the Nork area of Yerevan. Thankfully, spring is here and the beleaguered people of Armenia will begin to have some respite from the inhuman suffering it experienced due to the blockade imposed by Azerbaijan. But, with the coming of Spring comes additional problems. The lush trees of Armenia—the people's only defense against the bitter cold—are gone. Throughout the country trees have been cut to the point where they will never bloom again. It has been estimated that more than a million trees, 50,000 in Yerevan alone, were cut this winter. For Armenia, this could be a *Silent Spring*.

Hope for Armenia's landscapes depends on quick action. There is no doubt about the necessity of replanting trees immediately. The ecological loss is devastating and delay will only aggravate the problem. For our future's sake, we must begin the long and arduous task of replenishing our sacred soil.

Each April we remember our million and a half martyrs. What better way could we honor their memory than by planting a tree in Armenia?

Archbishop Mesrob Ashjian

Prelate Congratulates President Clinton; Asks Him to Aid Armenia

On January 20, 1993, Archbishop Mesrob Ashjian sent the following letter to President Bill Clinton.

Dear Mr. President:
On behalf of the Eastern Prelacy of the Armenian Apostolic Church of America, I am honored to congratulate you on your inauguration as the 42nd President of the United States of America.

As you assume office, you will inherit many complex challenges. In keeping with the best of American traditions, we support our country's humanitarian efforts to bring comfort and solace to suffering peoples, whether in Somalia, Bosnia, or elsewhere. Armenians have benefited immensely from American charity during the Genocide of 1915 through the Near East Relief and more recently after the massive earthquake of December 7, 1988.

Mr. President, I recently returned from a trip to Armenia and feel it my obligation to bring the following facts to your immediate attention:

- The situation in Armenia is critical due to the four-year-old economic blockade by Azerbaijan which has now been aggravated by a Georgian blockade as well. The almost total blockade of goods, fuel and electrical power has had a devastating effect with 40% of Armenia's total population of 3.5 million at immediate risk.

- Assessment teams from the United Nations, the United States, the International Committee of the Red Cross, the American Red Cross, and the International Council of Voluntary Agencies have all substantiated the effects of the blockade on Armenia. Unless immediate action is taken to transport fuel, grain, food, and medical supplies into the Republic, the dismal projections will surely become a reality.

I urge you to actively support all relief efforts and to use your influence to pressure Azerbaijan to end its blockade against Armenia and ask that relief corridors to Armenia be immediately opened through Turkey and Georgia.

Without doubt, an economically stable and strong Armenia is essential to the promotion of political stability in the region south of Russia. As the only democratic country in the Transcaucasus, Armenia has a long heritage of political and social ties to the West, and its existence as a prosperous, progressive nation will act as an anchor in a turbulent area of the world. Economic and political support to the Republic of Armenia is not just charity, but an investment in the future of an industrious and creative nation which can become the showcase of progress and a bastion of democracy where it is most needed.

Please know that you are in my daily prayers. May Almighty God grant you wisdom and fortitude as you assume leadership of our great nation.

Sincerely,
Archbishop Mesrob Ashjian

Sponsor An Armenian Orphan for Just \$10 per Month

An orphan in Armenia or Artsakh can be supported with just ten dollars per month—\$120 per year—which will provide not only nourishment and shelter, but clothing and medical care as well, and most important of all, hope!

Through the Prelacy's "Sponsorship Program" you can make a big difference in the life of a child.

Sponsors will be provided with the name, age and other pertinent biographical information about the "adopted" child.

Musical Armenia, featuring cellist Suren Bagratouni, which was cancelled due to the blizzard in the metropolitan New York area has been rescheduled for Friday, April 2, at 8 p.m., at Carnegie Hall's Weill Recital Hall. Tickets for the original date will be honored. Those wishing to purchase tickets can contact the Prelacy at 212-689-7810.

From the editor . . .

A Tree; A Child

Recently you received an appeal from the Prelacy for two important charitable projects in Armenia. One is for the planting of trees this spring to replace the more than one million trees that were cut in Armenia this winter. The other is for the sponsorship of orphans in Armenia and Artsakh.

The two appeals may seem unrelated, but symbolically they are very much the same. The young trees will grow and replenish the soil of Armenia. The young children will grow and replenish the soul of Armenia.

The messages in each appeal provide details about the urgency of both projects and how you can help. Please read the two appeals carefully and respond to one, or both, as generously as you can.

The most conservative estimate of the number of trees that were cut this winter is one million. Recently we have heard that the actual number may be closer to 2½ million.

Realizing the impending crisis, the Armenian government under the leadership of the Ministry of Agriculture and Forestry is beginning a reforestation program. The Eastern Prelacy is participating in the program and has agreed to finance the planting of 200,000 trees in the Nork area of Yerevan. The trees to be planted are all indigenous to Armenia, specifically, weeping willow, birch, poplar, and pine. The government's overall goal is to plant 14 million trees.

The orphans, on the other hand, need no explanation. We all know the plight of an orphan, especially that generation which survived the genocide of 1915. The only redeeming factor of the rampant inflation in Armenia is that one U.S. dollar goes a long way. That is why, just \$10 per month—\$120 per year—will care for an orphan. These youngsters will grow up knowing that an Armenian thousands of miles away cared about him or her during a time of need. The hope that this will generate in these young boys and girls is even more important than the aid itself. Someone cares about them. They are not forgotten. Psychologists know that a human being can survive seemingly insurmountable hardships as long as there is hope. Without hope, existence is gone.

An old Armenian proverb says, "To be willing is only half the task." The other half of the task is to combine willingness with commitment. In our American life we have been hearing alot about "sacrifice" lately. Sacrifice usually means money. And while money does not always guarantee solutions to problems, it is a near certainty that without money, there can be no solutions.

This April instead of beating our breasts about our past, let us concentrate on our future. Let us plant a tree that, in the words of the poet, "looks at God all day." Let us sponsor an orphan who will grow, reach adulthood, knowing that someone cared and who, in turn, will be prepared to care for others.

If you have not received the mailings about these two projects please contact the Prelacy for details. (212) 689-7810

OUTREACH

A monthly publication of the Armenian Apostolic Church of America

138 East 39th Street, New York, NY 10016

Telephone: (212) 689-7810

Fax: (212) 689-7168

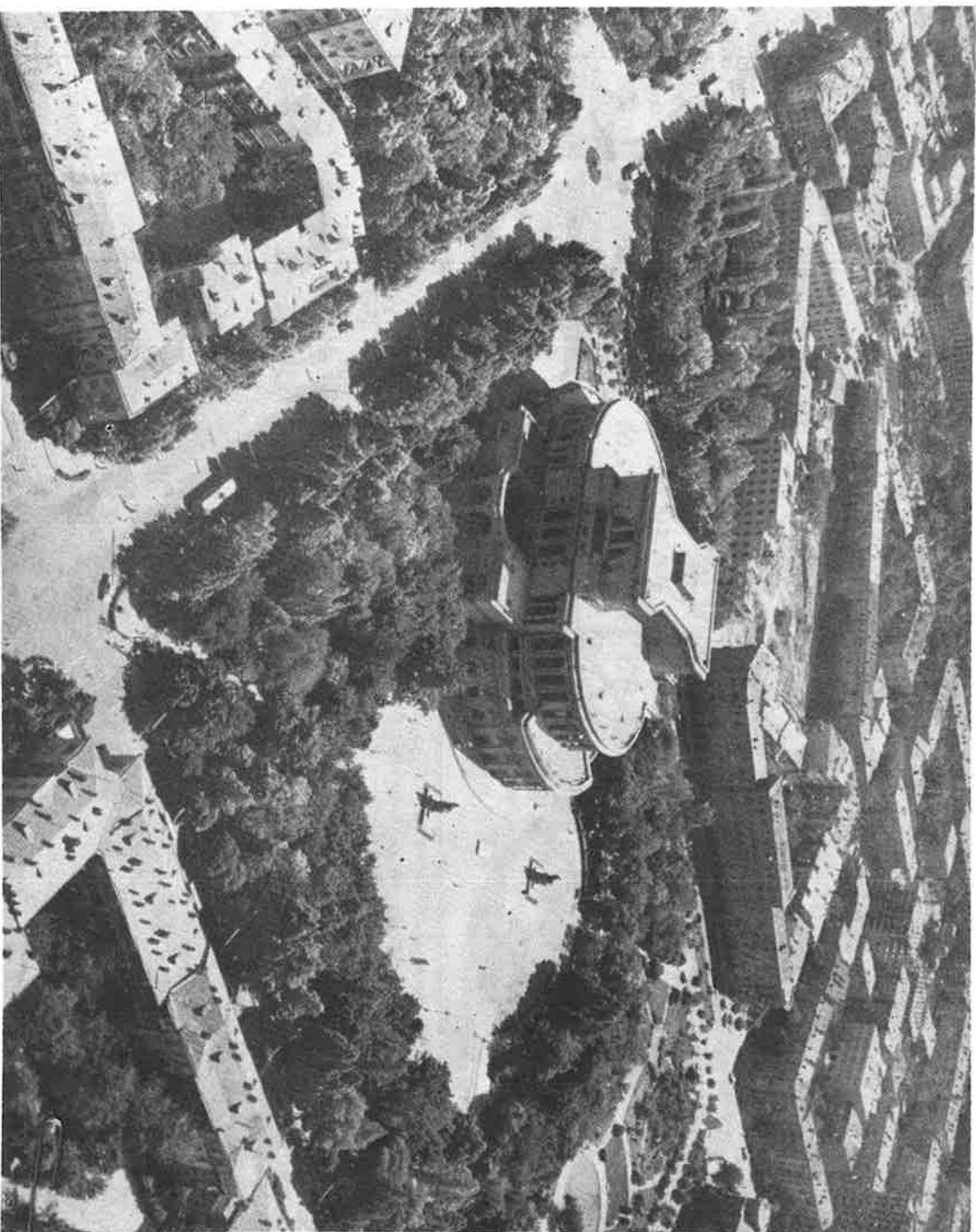
Archbishop Mesrob Ashjian, Prelate

Mardirous Minas-Haftvani, Managing Editor

Iris Papazian, Editor

OUTREACH (USPS 426-490) is published monthly, with the exception of a combined June-July-August issue, by the Prelacy of the Armenian Apostolic Church of America. Unsolicited manuscripts are welcome; please include a stamped, self-addressed return envelope. Signed articles do not necessarily reflect the policy of the Armenian Apostolic Church of America. Send all correspondence to the above address to the attention of the Editor.

Printed in the United States of America. Second class postage paid at New York, NY 10016. Postmaster: Send address changes to OUTREACH, 138 E. 39th Street, New York, NY 10016. ISSN: 10643067

AN AERIAL VIEW OF YEREVAN, with the Opera House at the center, with the surrounding trees in full bloom. Now, imagine this scene without trees, or dead trees. The Armenian government in cooperation with the Ministry of Agriculture and Forestry has embarked on a program to plant 14 million trees. The Eastern Prelacy has agreed to finance 200,000 trees in the Nork area of Yerevan.

Ասացուածք Ծառ Տղկելու Առթիւ Ջաւեհ Սիրմուլեաճ

Տէր, օրհնէ՛ ծառն այս ծառդաշ: Ես կը տնկեմ գայն ահա փայտուն եւ սև. հողին մէջ ուր պատկերս կը պտակի. Ես՝ անոնց թուղ հսկայ, այս հողին տէրն եմ կզկի. Ու արևուն սակ կ'աճի՝ անունն իննց շուրթիս վրայ:

Պիտի քանայ ծառն այս մեծ իր բազումներն ու հողին, Գրկած իր մէջ պատկերուս արեւոտ շունչը անաճ. Տէր, միամիտակ, նագե՛լի, այս ծառն արթթ Եւ Ըլլա՛յ Ու փաթթուի իր մարմնոյն գան սիրողները գիւղին:

Երկաթագիր պատմութիւնն այս մտերիմ հողերուն Աչքիս արցունք կը քերի... փառք ու մեռել շատ ունի երկերն իմ հին, ախորը որուն սս թունն եմ վայրի, Խնկումներով քեզմեարդ, երազներով օրորուն....:

Մտեղներու երբեւ խա՛ն էս այս ծառը տնկեցի:

... all the trees are gone. . .

... After having visited the refugee areas, I wondered how any human could survive under some of the conditions that they faced. In some places where they hunkered, the "shelter" had no glass windows, cardboard or plastic to keep the frigid winds from forcing the temperatures below zero. It is no wonder that some streets that used to boast beautiful old trees have been denuded to provide fuel for families now huddled in one room of an eight floor apartment building where a wooden stove has been fashioned out of whatever can serve as a stove. It is amazing that there is no great rash of fires around the cities; probably because there is someone always present in the room to put them out before the flames get out of hand.

Stumps lining many streets testify to the fact that parents, driven to desperation, chopped away trees in order to provide some heat to their children who are deprived of attending school until March, at best. . . . On the highway to Gumri, all the trees are gone. Shacks that house many of the earthquake survivors belch an acrid smoke, testimony that the fire within consumes any combustible materials to keep a family warm." from "Winter 1993" by Moorad Mooradian

The Mustard Seed

And he said, wherunto shall we liken the kingdom of God? Or with what comparison shall we compare it? It is like a grain of mustard seed, which, when it is sown in the earth, is less than all the seeds that be in the earth: but when it is sown, it groweth up, and becometh greater than all and shooteth out great branches.

Mark 4:30-32

IN ANCIENT TIMES, Armenians regarded trees as the highest level of nature. The sosi tree (plane tree) in particular was regarded as holy and untouchable according to Moses of Khoren. Anoushavan, the grandson of Ara the Beautiful, was presented to the holy sosi trees and was called Sosa-river, gift to sosi. According to Khorenatzi, even after the adoption of Christianity many Armenians continued to worship the sosi tree and St. Nerses the Gracious mentions that sun worshippers were also tree worshippers.

THE MIGHTY OAK TREE is the symbol of power and strength. At the entrance of Aghdan near Ichewan there was a huge old oak tree which according to tradition was planted by Vartan Mamigonian in the year 449 in honor of victory. The trunk of the tree was more than 35 feet and an opening in the tree was capable of holding 25 to 30 people. This tree survived up to modern times. Today the tree is gone, its trunk and roots totally burnt.

FROM 1923-58 the Soviet Republic of Armenia began a program of reforestation with the planting of 13 reserves in different areas of Armenia. By 1980 there were 450,000 acres of forests and an additional 400,000 acres were set aside as preserves. The "greening" of Yerevan started in the 1920s with the decision to establish city parks. Alexander Toumanian planned the city with 29 acres set aside for parks. By 1940 more than 100 acres of park land were reserved in Yerevan. After World War II, much attention was given to the "greening" of Yerevan which totally changed the appearance of the city. Today many of those established trees are gone—used for firewood this past winter by a desperate population. The government under the leadership of the Ministry of Agriculture and Forestry is beginning a reforestation program with the ultimate goal of planting 14 million trees.

Hurt not the Earth. . . . Neither the Seas. . . . Nor the Trees. Revelation 7:3

ՊՍՈՒԻ ԲԱՐԻՔԸ

Իդիսեան Հայրիկ

Արեւի թռռնիկ, եթէ աստի հազար-հազար տարիներ առաջ ծնած լինէի՞ք, պիտի տեսնայի՞ք այս մեր քնակած երկրագործ, բոլորակալ անտառներով զարդարուած: Եւ ո՞վ էր տնկեր. Արարիչ Աստուած, որ ասաց եւ եղև, ոչ միայն ծառեր, այլև անմեացան բոլոր հինգերեւեկները ծոցէն վեր բուսան: Տես այն մթնաբոյն լեռներ եւ այս ընդարձակ դաշտեր, հովիտներ, ձորեր, գտնէ՛ք ժամանակով խիտ անտառներով լցուած էին:

Կը թռի թէ, հէն նախապարտ մարդիկ, որ միայն վայրենի որսորդ-զուրթեամբ կ'ապրէին, գտնէ մոռացած էին մեր նախահօր մշակութեան արուեստ, որուն ասաց Տէր Աստուած գործել գերկեր ու պահել: Ին ժամանակուան վայրենի մարդիկ, որ վաղուան համար հոգալ չգիտէին, սպեցին անխնայ կերպով ջարդել, վարեւ անտառները: Բայց նախապէս հոգացող Աստուած այս մեր երկրագործներ շատ սեղեր երկրաշարժով վեր ի վար շրջեց, անթիւ, անհամար անտառներ գետնի խորութեան տակ պահեց ինչպէս մի անպարտ գանձ՝ մարդոց ապագայ սերունդէն համար: Ներկայ լսեալս սերունդ երկրագործներ քրքրեով եւ երկրէն խոր ծոցեր քանցարով գանձը գտան, եւ ի՞նչ է այդ գանձը. գիտե՞ս թռռնիկ, ոչ ոսկի է եւ ոչ արծաթ, այլ սեւացեալ քարածուխ, որ ոսկիէն աւելի պատուական եւ շահեկան է: Վասնզի աշխարհիս յառաջիմուրթեան մեքենաներ շոգիի զօրութեամբ կը գործեն, եւ շոգին շինէ կը գոյննայ վառուած քար անուխի բորբոքող կրակէն:

Այսպէս երբ տեսան մարդիկ, որ Աստուծոյ տնկած հնազարեան անտառներ հետզհետէ կը սպարին, այնուհետեւ սկսեցին ամենայն աշխատութեամբ ձեռաստունկ անտառները հատուրել եւ այսօր արեւմտեան Եւրոպայի աշխարհ մշակուած անտառներով լցուած է, որ լիովին փայտ կը մտասկարարէ՝ թէ՛ շինուածոց համար, թէ՛ այնչպիսի, անհամար փայտաչէն նաւերու համար, եւ թէ՛ շոգեկտրագործ հարկեւորած ճամբաներու պատրաստութեան համար:

Իսկ մեր արեւելեան աշխարհ անտառներու հարստութիւնէն շատ ազգաս է. եթէ կան այժմ սակաւ ինչ քնական անտառներ, այն եւս անկանոն եւ անխնայ կտրուելով սպառելու վերայ են: Ուստի պէտք է աշխարհիք մեր հողագործութեան հետ նաեւ ծառատունկ անտառներ հասցունել: Եւ գիտե՞ս թէ որչափ ընդարձակ սահմաններ ունի գերզական ժողովուրդը անտառի մշակութեան համար, թէ՛ դաշտագետին եւ թէ՛ փերիկարհորը բլուրքներ: Երկրագործին համար փայտին պիտանութիւն այնչափ կարեւոր է, որչափ հաց իւր կեանք պահելու համար: Եթէ անշուք խրճիթ մի շինէ, որպէսզի իւր ընտանիք ծառային նորա մէջ՝ փայտ պէտք է. հապա այն մեծ նահապետական ընտանիք, որոց թիւ կը հասնի միլիոնե քառասուն եւ յիսուն, ո՞րչափ ընդարձակ շինեցրու պէտք կ'ունենայ: Թողունք մեր տուններու շինութիւն, որոց համար քաղտի, կաղամախի եւ ոռի փայտեր պէտք են: Իսկ մեր մշակական աշխատութեան համար ուրիշ այլ եւ այլ տեսակ ամուր փայտեր պէտք են: Հնացի փայտ պէտք է գուրթանի կող Էշիմ եւ առատաւի համար. Խճախ փայտ պէտք է սալլեցու մածամ կազմերու եւ տնակի համար. Թողունք այլ եւ այլ փոքր գործիքներ, որ առհասարակ պինդ փայտերէ կը շինուին: Եւ ինչպէս գրեցի յառաջ, երկրագործ գերզացին այս տեսակ փայտեր ձեռք բերելու համար ո՞րչափ պարագ ժամանակ կ'անցունէ, միլիոն հոսարու տեղեր երթալով գտնէ, բերէ, շինէ եւ գործի սկսի:

Թողունք այս ամէն թռռնիկ, դու կը տեսնաս թէ ծառատունկ ունեցող գիւղեր ո՞րչափ գեղեցիկ եւ գուարճալի են, եւ միանգամայն գերզին տեսարանին մեծ շուք կու տան: Դու գնացե՛ր եւ Արտամետու այն ճուղաքոյն ծառատուն եւ մրդաստան, ուր թո՛ղ անտառային անառուղ ծառեր, ո՞րչափ զանազան պտղատու մրգաբեր ծառեր կան թէ՛ խնձոր, թէ՛ տանձ եւ թէ՛ այլ բազմատեսակ անուշահամ պտուղներ, որոց մէջ ամենէն ազնուագոյն կը համարուի համով, հոտով եւ գունով ճնշաշխարհիկ կարմիր խնձոր, եւ այնչափ առատ, որ բովանդակ վաստակուան երկրին քառական կը լինի:

Գիւղի համար ծառատունկ ուրիշ օգտակարութիւն եւ հանճարական քաղցրութիւններ ունի: Յամալուան արեւու տոթագին հովանին տարածելով, իսկ ի ձեռքան հիւսիսի սաստիկաշունչ քամիէն կը պատուարէ: Հապա ո՞րչափ քաղցր կը լինի գերզական ընտանիաց համար, որք պարագոյ ժամեր՝ իրենց մանկկենցող ծառերու շուքերուն տակ նստելով՝ ձեռագործներով աշխատին եւ գրունդէն: Սոխակն ու սարեակ ծառատանէն երգեն, մանկկենցող վարէն լաղարով ճկվան, եւ երբ գառնուկներն եւս կայտրին ու մային, վա՛շ քանի՞ անուշակ ձայնակցանքներ ներդաշնակութիւն կը կազմեն գերզական պարզ կեանքում:

Այսպէս, մտայն թռռնիկ, լաւ ուշադիր եղար, թէ ծառատունկեր ո՞րչափ պիտանի եւ շահաբեր են գերզական ժողովուրդին համար: Ուրեմն աշխատիր որ տարուէ տարի միչու տնկելով եւ խնամելով՝ մեր տան սեպհական ծառատունկեր շտացունեն: Ես արդէն ի վարուց մի դրան արտ ցանկապատելով գեղեցիկ ծառատան մի հասուցած եմ, դու պէտք է որ իմ տնկած ծառերով չպարծենաս, ա՛լ աւելի քաղցր է, որ դու եւս նոր ձեռատունկեր տնկելով՝ մշակելով անով պարծինաս:

...Թռռնիկ Պայրիկը ծառն ու արքիւր շատ կը սիրէ: Երբեմն աշխատութեան յոյժան կենթեքով կը նստիմ մի ծառի հովանիաց տակ. կռնակս ծառի բնին կու տամ կը հանգչիմ, ծերացած եմ, թռռնիկ, այլեւս ինձ համար ծերութեան ցուպ եւ յենարան պէտք է: Յակոբ Նահապետ իւր մէկ սիրած որդին ցուպ ծերութեան կը կոչէր, եւ էլ կ'աւանձ քեզ թէ իմ ծերութեան ցուպն ես, միմե՛ն հառնիմ վերջին հանգստարան:

Պայրիկ Ան Թոռնիկ

During services at Sts. Vartanantz Church, Ridgefield, New Jersey, Rev. Arshag Daghlian was granted the rank of Archpriest. Archbishp Mesrob Ashghian, right, presided over the service assisted by the church's pastor, Very. Rev. Nareg Alemeznian. The icon on the right was also consecrated during this special service.

Rev. Arshag Daghlian was granted the rank of Avak Kahanra (Archpriest) with the reading of an encyclical addressed to him by His Holiness Karekin II, Catholics of the Great House of Cilicia, during special services held at Sts. Vartanantz Church in Ridgefield, New Jersey on December 20, under the auspices of His Eminence Archbishop Mesrob Ashghian.

During the services an icon of the Holy Pentecost and an Armenian Khatchkar were consecrated by the Archbishop. The icon, a painting by Nareg Antabian, was donated by Garo, Levon, and Mourad Temiz. The Khatchkar, made by Albert Arakelian, was donated by George Dabaghian.

Rev. Daghlian has had a 25-year-long term of service. Ordained in Whittinsville, Massachusetts, on November 19, 1967, by the late Archbishop Hrant Khatchadourian, he has served as pastor of St. Paul's Church in Waukegan, Illinois, St. Gregory's Church in North Andover, Massachusetts, and St. Stephen's Church in New Britain, Connecticut. Rev. Daghlian serves as an outreach clergyman for the Prelacy and has also served on the Prelacy's Religious Council. He and his wife Lucy have five children and five grandchildren. The services were followed with a banquet in his honor.

Rev. Arshag Daghlian was presented with a plaque in honor of his elevation to Archpriest by his former parish, St. Paul's Armenian Apostolic Church, Waukegan, Illinois, on Sunday, January 3. Following Divine Liturgy, parishioners and friends gathered to honor him at a dinner in the church hall. Chairman of the Board of Trustees, Charles Nordisgian welcomed the guests and Dr. Arsen Mekachian addressed the group.

ԱՃՈՒՐ

Հայաստանի ժողովուրդին

• Ամենուրեք պէտք է սուրածել ծառի սէրը: Պէտք է որ մեր սոցաքը յարգեն ծառանոյշները (Գրիկազ-Driades): Եւ արդիական համաստեանութիւն մը բռնկած անտառի մը սիրնաշարքին առջեւ, մեզ կը ներշնչէ նուրբական միեւնոյն սոսկումը որ կը ներշնչէ բոցերու մատուած մայր-եկեղեցիի մը սիրներուն առջեւ:

• Ժողովուրդներէն առաջ կու գան անտառները. ժողովուրդներուն կը հետեւին անապատները:

Շարդարիան

• Անտառներուն փճացումը ո՛չ միայն սիւսկ մը, այլ եւ անէճք մըն է ու դժբախտութիւն մը. որովհետեւ բոլոր ծառերը երբ կտրուին լմբնան՝ հարկ կ'ըլլայ որ արուեստները դարձրին եւ բնակիչք երթան խոտ ճարակելու, ինչպէս կ'ըսէ Նաբո-գորգոնոսը:

Պոռնաւ Բալիսի

• Անտառներու փճացումը՝ նախանշանն է ազգերու անկումն: Ով որ ծառ մը կը մեղցնէ, մարդ մը կը սպաննէ...: Մինեւ որ տասը ծառ չտնկէ՞ք մէկ հատ մը մի կորէք...: Անտառները սիրող ժողովուրդք առաջըիմող ժողովուրդներ են:

• Անտառը՝ ծովին պէս՝ բնութեան գերազանց գեղեցկութիւններէն մին է: Վերջնոյս նման՝ ան հոգի մը ունի որ կ'աղրատորի ո՛չ թէ խորունկ ազմուկով մը, ինչպէս շարժական անհունութիւնը կռակաց, այլ հորմածուի ու շէնչող տերեւներու տեսական սարսուռի մը մէջ, Բուխներու եւ վերնաթեւեղու թրթուրմի մը մէջ, որոնց մէջէն կ'անցնին՝ հոսակ ուրեմն հեծկտանցներու վերածառող երկարաճիք հեծիւններ, երբ ձեռուրան հովերը մերկացած ճիւղերու բազմաթիւ փաղը կը թրթուրան: Անտառը, նմանապէս ովկէանին հանգոյն, կը բաբախէ ներքին կեանքով մը. բայց այդ կեանքը համր չէ ծովային անդունդներուն պէս: Պճիւնքի ու երգեցողութեան՝ գմայլական եւ անտահման աշխարհ՝ մը, խոտափուկ ու շնորհագեղ, դժիւմ ու երկուս, կ'ապրի իր դալարելիքն ու իր ներդաշնակութեանը մէջ:

Ալպէտ Սիռոի

Plant a Tree
this April.
Each Seedling is \$2
which includes the
cost of initial upkeep.

Help an
Armenian child.
\$10 per month, or
\$120 per year, will
support an orphan.

Respond to the mailed appeal now

Requiem Service For Benefactor of Cathedral in Antelias

Each year on the feast of St. Sarkis, special services are conducted in the Cathedral of St. Gregory in Antelias, Lebanon, in memory of Mr. Sarkis Kenadjian. This year marked the 50th anniversary of the death of Mr. Kenadjian who provided the financial resources for the building of the Cathedral in the late 1930s. Mr. Kenadjian had stipulated that his donation should remain anonymous until his death. On this occasion, His Holiness Karekin II invited Nourhan Kenadjian, the son of the Cathedral's benefactor, to be present and awarded him the Prince of Cilicia insignia in recognition of his endeavors to continue the charitable work originated by his parents. The Catholics is shown above at the gravesite of Sarkis Kenadjian and his wife, Marinos.

Կը Փնտրուից

Աւերակեան, Բրիտանալիո Միան է 1912-ին Տրապիզոն Սոյի մեծցած եւ քանակ մեկնած է Համաշխարհային Բ. Պատերազմին

Արեւիկեան, Կարապետ Օճան 1914-ին Տրապիզոն, Սոյիին քանակ մեկնած է Համաշխարհային Բ. Պատերազմին

Սիմալոնեան, Արուսէլա Օճան Սոյի 1920-ին Բանակ մեկնած է Համաշխարհային Բ. Պատերազմին

Փնտրուի է՝ Գերաւոնիշ Սիմալոնեան
1658 Broad Street
Cranston, RI 02905
Tel: (401) 461-9792

Pontius' Puddle

SNOW IS LIKE THE NEW YEAR. IT BEGINS AS A GIFT FROM GOD--

PORE, UNSPOILED, FOLL OF HOPE AND PROMISE.

TAKE A SPLAT

THEN IT FALLS INTO THE HANDS OF MANKIND.

Profile of an Armenian "Odar" Dave Brundage: A Man for All Seasons

by Tom Vartabedian

What type of a man would commit himself to an Armenian Church at least five days a week? What kind of person would start the week with Sunday Badarak, attend a Board of Trustees meeting Monday, Men's Club Tuesday, work a bingo on Wednesday, attend Armenian class on Thursday and Bible Study on Friday?

Granted some of these take place monthly and bi-weekly and most assuredly, it is a Der Hayr's obligation to prioritize such an obligation. It's his job. But when the reins of responsibility fall upon the shoulders of a David Brundage, it turns into a most peculiar result. For not only is Brundage a non-Armenian—or *odar* as we say—but a definite catalyst behind the success of St. Gregory Armenian Apostolic Church of Merrimack Valley.

And what's more, he goes around wearing a badge of distinction which reads "Odar Power."

"The fact that I'm not Armenian has nothing to do with my Christian spirit and love of God," says the 67-year-old. "I just love being involved. Everyone should be involved."

His accomplishments read like a litany. Many of us who have come to recognize that his deeds and accomplishments have accepted it with a grain of salt. Those who have not, regard Brundage as somewhat of a curiosity.

Perhaps it's his 35-year marriage to an Armenian, the former Theresa Kaloustian from Providence, Rhode Island, which detonated the spark. Or maybe it was his trip to Turkish Armenia and a visit to the Island of Aghamar in 1978, and to the village of Hisanig, the birthplace of his mother-in-law.

His insatiable spirit has been mounting since 1981 and has manifested itself to great proportions. Over the span, Brundage has served as a member of the Board of Trustees for eight years, twice its chairman.

His commitment to bingo each Wednesday is unsurpassed only by his enthusiasm for adult Armenian education on Thursdays, and Bible Study classes on Fridays.

On alternate days, he is apt to show up at a Men's Club meeting and he reserves occasional Saturdays for one function or another. While an ordinary Armenian is content with showing up for church services at random times on Sundays, Brundage is usually the first to enter and the last to leave, serving a myriad of tasks dutifully.

Aside from the Der Hayr, no other has avowed himself so dearly to God and the Church. Call him anything, but above all, call him an adopted Armenian.

"No, I don't feel like an outsider looking in," he admits, "but one of the crowd. So what if my name does not end in 'ian.'" It's what's in the heart that counts and my heart rests with the Armenians."

"The fact that I'm not Armenian has nothing to do with my Christian spirit and love of God. I just love being involved; everyone should be involved."

"So what if my name does not end in IAN. It's what's in the heart that counts and my heart rests with the Armenians."

An exception or not, Brundage personifies every ideal and facet of his adopted race. No stone has been left unturned. As if time allows, he has taken it upon himself to serve as raffle chairman for the Prelacy for the past six years.

His persuasion has resulted in insurmountable ticket sales, shocking the bigger entities. Two years ago, Brundage personally recorded more than 70 sales.

Beyond all this, he served as chairman of the campaign for food parcels for Armenia and Artsakh and serves on a committee sponsoring the St. Gregory fabulous New Year's Eve celebration, which generated 525 patrons last year.

In short, Brundage could sell an igloo to an eskimo.

"I'm only repaying a debt of gratitude," he tells you. "The Armenian Church accepted me. This is my way of saying thanks."

Despite a physical setback, Brundage affords ample time to non-Armenian associations as well. As a member of the United Ostomy Association, he makes visitations to homes and hospitals; belongs to the Fleet Reserve Association, a Naval organization; happens to be a life member of the Veterans of Foreign Wars;

and is a 32nd degree Mason. In 1978, Brundage and his wife traveled to Turkish Armenia and visited Aghamar and Hisenig, the area where his mother-in-law originated.

During this trip they also attended the ordination of now Bishop Mesrob Mutafyan, a close family friend. The journey resulted in an article for The Armenian Review which received wide acclaim.

It was during his years with the U.S. Naval Air Force Patrol Squadron that he met Theresa in a Providence diner.

"I asked her to dance to the jutebox," he recalled. "Prior to that, I knew nothing about Armenians. It seems now that I have been indoctrinated to everything under the sun."

Few "odars" receive the reception Brundage gets whenever he visits another Armenian Church or gathering. The reputation often precedes him and the name is as much a fixture as his Bob Hope-ish face.

"I was walking through Watertown one day and my wife could not believe all the people coming over to me," he said with a smile. "I have gained a lot of warm and personal friendships."

With an Armenian vocabulary that is ever expanding and a spirit that rivals Ararat, Brundage says he is in the prime of his life and will continue to remain a servant for "as long as I'm needed."

And, yes, there is that dash of humor which so typifies his nature. "People who are wrapped up in themselves make small packages," he says, philosophically. "The straight and narrow path to the Armenian Church would not be so narrow if more people walked it."

That which is loved is always beautiful.
Norwegian Proverb

ՀՈՒՐ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Անդրեանեան Աստղի Ա. Բճնի Ապրող Առեւճը՝ Փաստարկում, 1992, 908 էջ Թղթ. \$15.00

Զէլթիւեան Սոնա Հայ Կոնց Դպրո Հայ Յերափոխակաւան Ծարժման Մէջ Լու Աճճելու, 1992, 225 էջ Թղթ. \$15.00

Զէլթիւեան Սոնա Մէկ Հատիկը (Քաղերէն-աճաղերէն) Կար ու Չկար 1 Լու Աճճելու, 1992, 48 էջ Թղթ. \$12.00

Սնապեան Պողոս Միջնադար-5 Պէշտոթ, 1992, 138 էջ Թղթ. \$10.00

Սնապեան Պողոս Եւ Սյր Շունն Եւ Լու Աճճելու, 1992, 109 էջ Թղթ. \$10.00

Կարապետ Արսէն Երկիր Ու Արտերկիր 21-րդ Դարու Սեպից Գանատու, 1992, 272 էջ Թղթ. \$12.50

Add \$3.00 for Shipping & Handling
Armenian Prelacy Bookstore
138 East 39th Street
New York, NY 10016